

هوالبهی - ای سرمست باده عرفان تجلیات شمس حقیقت از...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۷۷

هوالبهی

ای سرمست باده عرفان تجلیات شمس حقیقت از مشرق بقا دائم و مستمر و امواج بحر اعظم بر سواحل
امکان از لامکان متتابع و متواصل بوی پیراهن یوسف مصر الهی به کنعان عاشقان منتشر و فیضان سبحان
رحمت رحمانی مترادف و شمع توحید در زجاجة قلوب ابرار روشن و منیر و نفحة مشکبار آن یار بی نشان
در صحرای دل و جان متهیج و محیطه پس چرا افسرده و خاموشید و پزمرده و مدهوش؟ آواز سروش
میرسد و بانگ پر خروش از عرش قدم به گوش اهل هوش میآید صلاهی الهی از ملکوت باقی بلند و ندای
ربانی از فلک اعظم مشتهر و مستمر وقت است که احبای الهی چون شمع برافروزند و از حرارت آتش
عشق بسوزند و چون عندلیب گلشن تجرید بر شاخسار گلزار توحید به ابداع الحان بخوانند تا جمیع خفتگان
بیدار گردند و بی نصیبان بهره برند و بی همتان پرشور و وله گردند و کوران بینا شوند و کران بشنوند و
گنگان بسرایند. اگر به این خدمت موفق گردی در افق ابهی با رخی نورانی و وجهی رحمانی و فیضی
سبحانی طالع و لائح گردی و البهآ علیک. ع

ORIGINAL

AUDIO